

Kopie

Afgeleverd aan: mr. DEJONGHE Nathalie art.
792 Ger. W.

Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnumme

2018/

Datum van uitspraak

05 juni 2018

Rolnummer

2017/AR/1272



Niet aan te bieden aan
de ontvanger

Hof van beroep Gent

Arrest

vijfde kamer

2017/AR/1272 - In de zaak van:

INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME - UNIA.

met zetel te 1000 BRUSSEL, Koningsstraat 138, *appellante*,

hebbende als raadsman mr. DEJONGHE Nathalie, advocaat te 9000 GENT, Coupure 241

tegen

WB N.V..

met zetel te 9160 LOKEREN, Prosper Thuysbaertlaan 12 bus 0001, ingeschreven met KBO-nummer 0416.312.122,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. DE SMEDT Godfried, advocaat te 9160 LOKEREN, Roomstraat 36-40

wijst het hof het volgend arrest:

1.

Bij verzoekschrift op 27.10.2016 neergelegd ter griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, in toepassing van artikel 29 van het Deel VI. R. dd. 10.7.2008 (houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid), heeft de appellant de zaak aanhangig gemaakt bij de Voorzitter van deze rechtbank.

Voor die eerste rechter vorderde de appellant:

“

Voorafgaandelijk, de huurcontracten zoals voorgelegd door de NV WB onder de stukken 8 en 9, uit de debatten te weren.

De vordering van [de appellant] ontvankelijk en gegrond te horen verklaren; Na de vaststelling dat er

sprake is van discriminatie op grond van nationaliteit;

- *Aan de NV WB, ingevolge voormelde directe discriminatie, een vordering tot staking te willen opleggen, dit op straffe van een dwangsom van 1.500,00 EUR per vastgestelde overtreding;*
- *De aanplakking te bevelen van het vonnis gedurende minimaal drie maanden op een zichtbare plaats binnen en buiten de kantoren van de NV WB.*

- *De NV WB zich daarnaast te horen veroordelen tot de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding,*

Volgens het inleidend verzoekschrift vindt deze vordering haar oorsprong in de door de appellant als discriminatoir aangemerkte weigering van de geïntimeerde om een zekere Afghaanse familie A. als kandidaat-huurder te aanvaarden voor de huur van een te huur gestelde woning gelegen te Overmere. Volgens de appellant stelde de geïntimeerde immers dat maar verhuurd werd aan personen met een Belgische identiteitskaart.

Bij vonnis van 19.4.2017 van de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, werd de vordering van de appellant ontvankelijk verklaard doch afgewezen als ongegrond. De appellant werd veroordeeld tot de kosten van het geding.

Bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof van beroep te Gent op 7.7.2017 heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het voormeld vonnis.

Het blijkt niet dat dit vonnis werd betekend of dat de appellant er in zou hebben berust.

Het hoger beroep is tijdig en regelmatig.

Het hoger beroep strekt ertoe het bestreden vonnis te horen tenietdoen en de oorspronkelijke vordering van de appellant te horen toewijzen.

De geïntimeerde van haar kant vordert:

- in hoofdde: dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond zou worden verklaard;
- in ondergeschikte orde: dat het hoger beroep ontvankelijk doch deels ongegrond zou worden verklaard; de bestreden beschikking zou worden tenietgedaan; de NV WB zou worden veroordeeld tot staking van de discriminatie op basis van nationaliteit doch vooralsnog zonder verbeurte van een dwangsom en zonder aanplakking van het arrest.

2.

Tevergeefs voert de geïntimeerde rechtsverwerking aan. Naast het feit dat het vervallen of niet meer inroepbaar worden van een subjectief recht ten gevolge van een gedraging van de titularis van dat recht die er niet mee verenigbaar is, geen algemeen rechtbeginsel is (vergelijk met de vaste cassatierechtspraak in die zin), moet worden vastgesteld dat de appellant bij het voeren van de onderhavige procedure een taak van algemeen belang uitoefent die haar door de wetgever werd toevertrouwd en waarvan de uitoefening niet zonder meer onmogelijk wordt ten gevolge van de door de appellant gewraakte gedraging van de geïntimeerde.

3.

De appellant verwijt de geïntimeerde directe discriminatie in de zin van artikel 16 § 1 van het Deel VI. R. dd. 10.7.2008.

Nuttig kunnen worden aangehaald:

- de familie A. zou op 17.11.2014 het statuut van erkend vluchteling gekregen hebben, en genoot materiële ondersteuning van het OCMW Berlare;

- een maatschappelijk werkster van dit OCMW, Mevrouw W.L., nam op 24.11.2014 telefonisch contact op met de geïntimeerde met het oog op het huren van een pand gelegen te Overmere, voor de familie A.;
- volgens de voormelde maatschappelijke werkster deelde de geïntimeerde haar mee dat de geïntimeerde enkel verhuurde aan personen met een Belgische identiteitskaart (zie de stukken 1 en 2 van de appelland);
- de maatschappelijk werkster heeft verduidelijking gevraagd, maar omdat ze bleef doorvragen werd de geïntimeerde ronduit onbeleefd (zie het stuk 2 van de appelland);
- in de periode waarin de feiten zich afspeelden werd gebruikelijk (te dezen niet gezien het uitsluitend telefonisch contact) door de geïntimeerde aan de kandidaat-huurders een document meegegeven waarin wordt opgesomd wat de kandidaat-huurders aan de geïntimeerde dienen af te leveren; op deze lijst staat onder meer te lezen: "6. Een geldige Belgische identiteitskaart. KOPIJ voor/achter" (zie de bijlagen bij het stuk 3 van de appelland).

Uit deze gegevens is af te leiden dat de geïntimeerde zich schuldig heeft gemaakt aan directe discriminatie ten opzichte van de familie A. door haar als kandidaat-huurder te weigeren om reden dat de leden ervan niet beschikken over een Belgische identiteitskaart. Hierbij moet onderlijnd worden dat de verklaringen van de maatschappelijk werkster van het OCMW Berlare als geloofwaardig te beschouwen zijn, nu men niet inziet welke redenen zij wel zou kunnen gehad hebben om hier onwaarheden te verklaren.

Deze gegevens maken minstens het vermoeden van directe discriminatie uit bedoeld bij het artikel 36 §1 Deur. VI. R. dd. 10.7.2008, dat tot gevolg heeft dat het aan de geïntimeerde is om te bewijzen dat er te dezen geen discriminatie is.

Aan de geïntimeerde moet toegelaten worden de huurovereenkomsten met betrekking tot andere huurders voor te leggen ter verdediging tegen de aanspraken van de appelland. In het conflict dat ontstaat tussen aan de ene kant de eerbiediging van het privéleven van de contracterende partijen bij die andere huurovereenkomsten en aan de andere kant de rechten van verdediging van de geïntimeerde, dienen de rechten van verdediging van de geïntimeerde door te wegen, gezien het onbestaand of te verwaarlozen nadeel de personen gerechtigd op de eerbiediging van hun privéleven door de voorlegging van de bedoelde documenten lijden kunnen. Hierbij mag niet uit het oog verloren worden dat de appelland tegen de geïntimeerde het bevelen van ernstige maatregelen vordert voor inbreuken op het Deur. VI. R. dd. 10.7.2008, en de geïntimeerde zich hierop moet kunnen verdedigen.

Met het voorleggen van de bedoelde huurovereenkomsten bewijst de geïntimeerde in eik geval niet op sluitende wijze dat zij niet discrimineert. Het enkel feit dat (andere) huurders een buitenlandse naam hebben bewijst de afwezigheid van discriminatie niet. Het is immers niet uitgesloten dat de betrokkenen beschikken over een Belgische identiteitskaart. De hoger vastgestelde weigering van de familie A. ondermijnt ook de bewering van de geïntimeerde dat zij niet discrimineert, ondanks de inlichtingenfiche voor de kandidaathuurders in andere zin.

De loutere bewering van de geïntimeerde dat zij naast de Belgische identiteitskaart ook een geldige verblijfstitel of buitenlands identiteitsbewijs aanvaardt, is niet als voldoende bewijskrachtig te aanvaarden.

Gelet op hetgeen voorafgaat moet aangenomen worden dat de geïntimeerde zich schuldig maakt aan directe discriminatie, minstens dat zij niet het bewijs levert dat er geen discriminatie is.

De discriminatie is tot uiting gekomen in de weigering van de familie A. als kandidaathuurder en in de door de geïntimeerde aangewende lijst met door de door de kandidaathuurders te verschaffen gegevens.

Het feit dat het bevelen van staking van de discriminatie ten aanzien van de familie A. geen zin meer heeft (onder meer gezien deze familie volgens de gegevens verschaft door de appellant een andere woonst heeft gevonden) en ondertussen blijkt dat de geïntimeerde haar inlichtingenfiche in de door de appellant gewenste zin heeft aangepast nl. thans vermeldt "6. Een geldig identiteitsbewijs. KOPIJ voor/achter " (stuk 6 van de geïntimeerde; zie ook de laatste conclusie van de appellant voor het hot P-12, cijfer 2, waar de appellant aanvaardt dat de fiche werd aangepast, zij het volgens de appellant slechts in de loop van de procedure) sluit niet uit dat de daden van discriminatie voor herhaling vatbaar zijn in de handelsactiviteit van de geïntimeerde die er onder meer in bestaat als tussenpersoon woningen te verhuren en die dus frequent geconfronteerd wordt met situaties waarin de gewraakte discriminatie mogelijk is. Bewijs in andere zin wordt door de geïntimeerde niet geleverd (zie hoger de omkering van de bewijslast).

In deze omstandigheden dient de staking te worden bevolen, op straffe van de verbeurte van een dwangsom per overtreding, in een bedrag herleid tot redelijke proporties, meer bepaald tot 500,00 EUR per overtreding.

5.

De maatregelen van openbaarmaking voorzien bij het artikel 29 § 3 Deel VI. R. dd. 10.7.2008 mogen krachtens die wettekst slechts worden opgelegd als ze ertoe kunnen bijdragen dat de gewraakte daad of de uitwerking ervan ophoudt. Wat dit laatste betreft wordt in de parlementaire voorbereiding van het Decr. VI. R. dd. 10.7.2008 opgemerkt dat de openbaarmaking eerder een remediërend dan repressief karakter heeft (zie Pari. Stukken Vlaamse Raad, zitt. 2007-2008, nr. 1578/1, p. 17, vierde paragraaf).

Er is geen noodzaak tot het opleggen van een maatregel van aanplakking van het huidig arrest, nu te dezen moet aangenomen worden dat het bevel tot staking en de ermee gepaard gaande dwangsom normalerwijze een afdoende ontradende werking zullen hebben en de geïntimeerde ertoe zullen aanzetten de hoger besproken discriminatoire houding niet meer aan te nemen.

6.

In zoverre de appellant vordert dat de geïntimeerde zou worden veroordeeld "toe de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding ":

- dient te worden vastgesteld dat onduidelijk is op welke hoofdsommen gerechtelijke intresten zouden moeten worden toegekend, zodat op deze vordering niet gunstig kan worden ingegaan;
- dienen de kosten van het geding, in de beide aanleggen, ten laste te worden gelegd van de geïntimeerde als in het ongelijk gestelde partij.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Ontvangt het hoger beroep en verklaart het deels gegrond;

Doet het bestreden vonnis teniet behalve in zoverre dit de oorspronkelijke vordering van de appellant ontvankelijk verklaart;

Opnieuw wijzende,

Verklaart de oorspronkelijke vordering van de appellant deels gegrond;

Stelt vast dat de geïntimeerde zich schuldig heeft gemaakt aan directe discriminatie in de zin van artikel 16 § 1 Deer. VI. R. dd. 10.7.2008 doordat de geïntimeerde, in het kader van haar activiteit als tussenpersoon bij verhuren van woongelegenheden, als kandidaat-huurder weigerde in aanmerking te nemen personen die niet beschikken over een Belgische identiteitskaart ; stelt tevens vast dat het niet uitgesloten is dat dergelijke daden van directe discriminatie voor herhaling vatbaar zijn;

Beveelt aan de geïntimeerde, op grond van artikel 29 § 1 Deer. VI. R. dd. 10.7.2008 (houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid), de staking van deze daden van discriminatie, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per overtreding ;

Veroordeelt de geïntimeerde tot de kosten van de beide aanleggen, en begroot deze kosten in hun geheel als volgt:

- aan de zijde van de appellant: op 100,00 EUR rolrecht eerste aanleg + 1.440,00 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg + 230,00 EUR rolrecht hoger beroep + 1.440,00 EUR rechtsplegingsvergoeding hoger beroep, hetzij in totaal 3.210,00 EUR;
- aan de zijde van de geïntimeerde: op 1.440,00 EUR rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg + 1.440,00 EUR rechtsplegingsvergoeding hoger beroep, hetzij in totaal 2.880,00 EUR;

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van het Hof van beroep te Gent, **VIJFDE KAMER**, zitting houdende in burgerlijke zaken, van **5 juni 2018**.

Aanwezig:

GuyTillekaerts, kamervoorzitter, alleenrechtsprekend

Jenny Dammekens, griffier.